

[Maisted]

til gas- og varmeprisudvalget og man her bekræfter, at det er de gældende priser, som forbrugerne skal betale. Mistilliden til ministeren bliver ikke mindre efter den slags oplysninger.

Annelise Gotfredsen (KF):

Ministeren mener, jeg ligger under for en dyrkelse af de private oliiefyr. Det gør jeg såmænd ikke, men jeg ligger under for, at jeg ønsker en fri bestemmelsesret over, hvilken varmeform man skal vælge, og det gælder også vedrørende kraftvarmen. Jeg mener, det samme bør være gældende over for valget af kraftvarme, det har jeg aldrig lagt skjul på.

Det er rigtigt, at tvungen afgøres af den enkelte kommune, og det kan ministeren nu ikke dølge, for det er det, der står i varmforsyningsloven. Jeg ved godt, at det ikke gælder for den enkelte borger; det er kommunerne, der afgør selv, men det er jo en slags tvungen frivillighed. Hvis man er nødt til at aftage en vis mængde gas, hvorledes skal man så klare at komme af med denne i tidens løb, hvis man ikke har en mulighed for at afsætte den til den enkelte borger? Men misforstå mig ikke; jeg går ikke ind for, at man skal have en mere lovfæstet tvangsmulighed, end man har.

Det er rigtigt, at man foreslår Midt- og Nordjylland som en positiv mulighed, men det må sammenstilles med de andre forudsætninger, som er opregnet i statusrapporten. De forskellige forudsætninger, der er nævnt her, er alle sammen meget tvivlsomme, og da projektet er meget følsomt netop over for ændringer i disse forudsætninger, er det under alle omstændigheder tvivlsomt, om det er en god løsning. Vi mener ikke, det er en god løsning.

Det er rigtigt, at vi næsten alle her i salen har ønsket en nøje belysning i udvalget, både af de samfundsmæssige og af de privatøkonomiske forhold ved projektet, som det ligger, og ved en udvidelse. Det er muligt, at ministeren så kommer til at gentage nogle af de ting, som vi åbenbart ikke har været dygtige nok til at forstå i første omgang, men det må ministeren så bære over med.

Ivar Hansen (V):

I mit første indlæg gjorde jeg lidt ud af sammenhængen mellem beslutningen om na-

turgas og kernekraft. Det gjorde jeg, fordi naturgasprojektet er kommet til verden ved en beslutning her i folketinget, og dér var der denne sammenhæng. Hertil svarer ministeren, at man nu aldrig fra socialdemokratiets side har lovet, at denne aftale indebar en positiv beslutning om kernekraft. Man havde blot lovet at bringe sagen frem til en afklaring, når tiden var inde. Min erindring siger nu ganske klart, at aftalen byggede på, at man klart skulle anbefale en positiv beslutning, også fra socialdemokratiets side, vedrørende den sag.

Men hvad er så situationen nu? Ja, situationen er den, at ministeren siger: det haster ikke. Situationen er den, at energiministeren ifølge oplysninger i Jyllands-Posten i dag har sagt i Bruxelles, at en sådan kampagne for kernekraft let »kunne skabe misforståelser«.

Når man lægger disse udtalelser sammen, mener jeg, der klart er belæg for at sige, at regeringens holdning til kernekraft er at betegne som en flugt væk fra tidligere aftaler, og at vi har svært ved at tillægge det vægt, når ministeren siger, at man vil bringe den sag frem, når tiden er inde.

Ministeren sagde til mig, at nu gælder det om at have nogen optimisme, det er det, sagen drejer sig om, ikke så megen surhed. Det kan jeg da være enig i, men nu kan vi jo ikke beslutte disse ting på grundlag af optimisme eller mangel på samme. Det må vel være de økonomiske realiteter, der er afgørende. Her er det, jeg siger, at jeg synes ikke, bemærkningerne til beslutningsforslaget helt hænger sammen med de konkrete oplysninger, vi rent faktisk er i besiddelse af om situationen med hensyn til naturgasprojektet. Det er disse realiteter, vi gerne vil have frem.

Ministeren siger: ja men det er da utroligt, ikke engang medlemmerne af folketinget er endnu blevet klar over, hvad naturgassen vil koste for forbrugerne. Jo, det tror jeg såmænd nok vi er. Det er jo ingen kunst at sætte en eller anden pris med en betydelig rabat. Men hvis man sætter dette prisniveau sådan, at det ender med et underskud hos naturgasselskabet, er sagen straks en ganske anden. Så betyder det blot, at der er en betydelig regning hos samfundet, der ligger og venter på at blive betalt.

Jeg vil gerne afslutningsvis konstatere, at ministeren ikke har flertal for sit forslag, som det foreligger nu, og det er måske i virkelig-